

עפ"ת 57225/02/22 - מיטל ממן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 57225-02-22 ממן נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 90520223729

כבוד השופט עמית יורם צלקובניק	בפני
מיטל ממן	מערכת
	נגד
מדינת ישראל	משיבה
	המערערת - על ידי עו"ד ספיר אזולאי
	המשיבה - על ידי עו"ד ישראל משה פרץ

פסק דין

המערערת הגישה ביום 8.12.21 בבית המשפט לתעבורה בפתח בהמש 2570-12-21 בקשה להארכת מועד להישפט בגין 4 דוחות מהירות מהשנים 2020-2021 שצולמו כנטען, במצלמת מהירות א- 3 בכביש 40 "בין גדרה לרחובות". מדובר בדוח מס' **90519990502** (מיום 28.11.20); דוח מס' **90520223729** (מיום 26.12.20); דוח מס' **905202802** (מיום 2.1.2021), ודוח מס' **90521061631** (מיום 5.4.21).

לבקשה צורפה הודעת משרד הרישוי מיום 23.11.21 על השתתפות אמצעי תיקון בהתייחס ל- 7 הרשעות ובכללן בגין 4 הדוחות האמורים.

ב"כ המערערת צירף ביום 21.1.22 על פי הוראת בית משפט קמא, את הדוחות הנדונים והבהרות מפנ"א ביחס לדוחות. מהפרטים שנמסרו על ידי מפנ"א עולה כי 4 הדוחות נשלחו בדואר רשום (צוינו מספרי דואר רשום ותאריכי משלוח), והוצגו 2 אישורי מסירה לגבי דוחות 90519990502 ו- 90520280265 שנרשם בהם - "לא נדרש".

עוד צוין על ידי מפנ"א כי דוח מס' 90521061631 נשלח תחילה למערערת ביום **26.4.21** ועקב תקלה בשליחת הדואר נשלח בשנית ביום **20.10.21**, כאשר מצוין בדוח, כי ניתן להגיש בקשה להישפט או לשלם את הקנס עד יום 15.3.22, ועולה מהדוח כי מדובר בנהיגה **בכביש 65**, ולא בגדרה, כפי שטען ב"כ המערערת ביחס לכל הדוחות.

עוד יש להעיר, כי ב"כ המערערת ביקש בד בבד, להורות על הארכת מועד להישפט בגין 2 דוחות נוספים מס' 90520918666 ו- 90521522343 שעניינם בעבירות מהירות שצולמו בצומת גדרה, אולם נקבע בהחלטת בית משפט קמא כי יש להגיש בגינם בקשה נפרדת, ולא נערך דיון בעניינם. להשלמת התמונה, אציין כי עולה מהודעת משרד הרישוי שצורפה, כי יוחסה למערערת עבירת מהירות נוספת מיום 31.7.21 (דוח מספר 155028316).

בתגובת המשיבה בבית משפט קמא, עליה לא חלק ב"כ המערערת, צוין כי הקנסות ב- 3 מהדוחות הנדונים שולמו ביום **23.11.21** והקנס בגין דוח מס' 90521061631 שולם ביום **27.10.21**.

ב"כ המערערת ציין כי הקנסות שולמו בשני מועדים נפרדים בשל אילוצי אשראי, ובפני בית משפט קמא הוצג אישור של המרכז לגביית קנסות על תשלומים בסך כולל של 11,325 ₪.

ב"כ המערערת טען כי המערערת לא קיבלה את הודעות תשלום הקנס לביתה, וכי בשני הדוחות בהם הוצגו אישור מסירה חסרים פרטים ובכללם חתימת הדוור, ולא ניתן לקבוע כי מתקיימת לגביהם חזקת מסירה. עוד נטען כי הקנסות שולמו על ידי המערערת בשל חשש מעיקולים ולצורך מניעת תוספות פיגורים. באשר לעבירות עצמן נטען, כי המערערת מאשרת כי היא נוסעת לעבודתה מדי יום דרך צומת גדרה, במקום בו מוצבת המצלמה, אולם מדובר ב"צומת בעייתי" ללא תמרור המורה על שינוי המהירות, וכי משטרת ישראל אף ביטלה דוחות בגין עבירות מהירות שבוצעו במקום. עוד נטען כנגד אמינותה של מצלמת א-3 בעקבות פסק הדין שניתן בבית המשפט לתעבורה בעכו ופסקי דין נוספים שניתנו בשנת 2018.

באשר לדוח מס' 90521061631 שעניינו נהיגה ביום 5.4.21, טוען ב"כ המערערת כי נוכח הודעת מפנ"א, עולה כי הדוח נשלח תחילה למערערת ביום 26.4.21 ועקב תקלה בשליחת הדואר נשלח בשנית ביום **20.10.21**, ומשכך חלפו 4 חדשים מאז מועד ביצוע העבירה עד שהדוח נשלח בשנית, ולא ניתן עוד להעמיד את המערערת לדין בגין דוח זה נוכח הוראת סעיף 225א לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב-1982.

בהחלטת בית משפט קמא תקוה (כב' השופטת מ' כהן) מיום 2.2.22 נדחתה הבקשה להארכת מועד להישפט בגין 4 הדוחות; צוין כי הבקשה הוגשה באיחור; כי הקנסות בגין 4 הדוחות שולמו, ויש לראות בכך משום הודאה, הרשעה וענישה; כי לא הוצגו טענות קונקרטיות הקשורות במיקום המצלמה בצומת; וכי בטענות לגבי מצלמה א-3 אין עילה להארכת מועד להישפט, וכפירה כללית אינה מספקת לצורך קביעת חשש לעיוות דין.

בהודעת הערעור נטען כי המערערת פנתה לבית משפט קמא לאחר שערכה בירור בעניינם של הדוחות, באמצעות בא כוחה, וכי תהליך הבירור ארך חודשיים ימים, ואין בכך משום שיהוי; הדוחות שולמו כאמור, בשל חשש מהיווצרות חובות, לאחר שנודע למערערת באקראי על ידי שוטר כי יש לה דוחות "פתוחים"; עוד נטען כי הטענות הנוגעות לצומת גדרה מתבססות על כתבות באינטרנט, שצורפו להודעת הערעור. ב"כ המערערת חזר וטען כי לא ניתן להעמיד את המערערת לדין בגין דוח מס' 90521061631, נוכח מועד שליחתו ביחס למועד ביצוע העבירה.

דין

תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974 שעניינה "חזקת מסירה", קובעת -

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל".

כפי שנפסק לא אחת בעניין הודעות תשלום קנס עליהן חלה תקנה 44א "חזקת המסירה קמה חמישה עשר ימים מיום שנשלחה ההודעה בדואר רשום למען הרשום ואין צורך להוכיח מסירה (ראו גם: רע"פ 106/15 קריב נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (20.1.2015))" (רעפ 6153/20 אריאל טורג'מן נ' מדינת ישראל - 24.9.20). משהוכח כי ההודעה נשלחה בדואר רשום למען הרשום, וחלפו 15 ימים מיום שנשלחה, עובר הנטל לשכמו של הטוען, המבקש להפריך את חזקת המסירה, להראות, כי לא קיבל את ההודעה "מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל".

המערערת בעניינו לא פעלה להפרכת חזקת המסירה המתקיימת לגבי הודעות תשלום הקנס בדוחות 90520280265 ו- 90519990502, ולא הבהירה מה היתה המניעה לקבלת דוחות אלה, שהוצגו לגביהם אישורי מסירה, המעלים כי ההודעות נשלחו למערערת, והוחזרו על ידי הדואר לשולח בשל אי דרישתם. מהטענה כי אישורי המסירה נעדרים פרטים, אין להסיק כי לא נשלחו הודעות למערערת על הגעת הדואר הרשום, וכאמור המערערת לא טרחה כלל לפנות לדואר לבירור העניין חרף טענתה כי לא נמסר לה מספר משמעותי של דוחות באותה תקופה (השוו בעניין זה רע"פ 5258/14 חיים סמימי נ' מדינת ישראל, (3.8.2014)). עוד אציין בעניין זה כי היעדרם של פרטים מאישורי מסירה אינו מבטל ערכם הראייתי, וככל "שישנה חשיבות רבה לציון פרטים מדויקים ומלאים באישור מסירה...לא ניתן להסתפק לעניין זה בטענה כללית בדבר אי קבלת הזימון לדיון, ועל הטוען שלא קיבל את הזימון כדין להסביר כיצד התיעוד החסר פגם ביכולתו להוכיח טענה זו (רע"פ 1581/20 אבו חמיד נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (8.3.2020))" (רעפ 5356/20 טחאן נ. מדינת ישראל, (12.8.2020)).

על כך יש להוסיף, כי המערערת שילמה את הקנסות בגין שני הדוחות, ולנוכח הוראת סעיף 229(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב-1982, יש לראותה כמי שהודתה בעבירות, גם אם הקנסות שולמו במסגרת סילוק חובות (השוו בעניין זה, העובדות שנדונו ברע"פ 2342/21 ענאיה שדיד נ' מדינת ישראל, 8.4.21). לסיום אציין בעניין שני דוחות אלה, כי הטענה שעלתה בדבר פגמים בפעולת המצלמה שבאמצעותה נמדדה המהירות, הינה טענה כללית שלא התבססה כלל על ראיות קונקרטיות לגבי פעילות המצלמה במועדי ביצוע העבירות, ואין די בכך שבעבר בוטלו דוחות הנוגעים למצלמה, כאשר נסיבות הביטול לא הובהרו, והמצלמה חזרה לפעילות קבועה.

החלטתי שונה באשר לשני הדוחות האחרים.

מתגובת מפנ"א עלה כי הודעת תשלום הקנס בקשר לדוח מס' 90521061631 נשלחה למערערת ביום 20.10.21; לא הוצג אישור מסירה, וקשה להניח כי במועד תשלום הקנס - 27.10.21, הגיע הדוח לידי המערערת, וממילא לא קמה חזקת מסירה משלא חלפו 15 ימים בין מועד שליחת הדוח לבין יום התשלום. נוכח האמור, ולנוכח ביצוע תשלום הקנס בגין דוח זה, במסגרת גבייה כוללת, מתעורר ספק ממשי אם המערערת היתה מודעת לפרטי הדוח ואם יש לראות

בתשלום הקנס בנסיבות אלה, משום הודאה. הטענה המקורית שהעלתה ההגנה כי הנהיגה בוצעה בגדרה, ולא בכביש 65 כעולה מהדוח, ממחישה כי המערערת לא הכירה את פרטי העבירה שיוחסה לה בדוח זה.

אציין עם זאת, כי אין לקבל את טענת הסניגור כי לא ניתן להעמיד את המערערת לדין בגין דוח זה, נוכח הזמן שחלף בין מועד ביצוע העבירה הנטענת בחודש אפריל 2021 לבין משלוח הדוח בפעם השניה, בחודש אוקטובר 2021; על פי הוראת סעיף 225א(1)(1) לחסד"פ לא ניתן להעמיד לדין בגין העבירה אם הודעת תשלום הקנס טרם נשלחה, וחלפו 4 חדשים ממועד ביצוע העבירה, ואולם בעניינינו, הדוח נשלח במקורו בחודש אפריל 21, כעולה מהודעת מפנ"א שב"כ המערערת אינו חולק עליה, ואין "**תקלה בשירות הדואר מאיינת את ביצוע העבירה ומקימה מחסום דיוני**" (רעפ 4967/21 אליהו נחום בע"מ נ' מדינת ישראל, 2.8.21).

באשר לדוח מס' **90520223729** עלה כאמור, כי לא הוצג אישור מסירה, ומתעורר ספק לגבי קיומה של חזקת מסירה. אכן, תשלום הקנס מלמד לכאורה, על מודעותה של המערערת לקיומה של העבירה, ואולם נוכח מספר הדוחות שנשלחו למערערת באותה עת - גם מעבר ל-4 הדוחות הנדונים - ולנוכח הנסיבות שתוארו בעניין תשלום הקנס עבור דוח מס' **90521061631**, מתעורר ספק אם ניתן לראות בעצם תשלום הקנס ולנוכח אי קיומה של חזקת מסירה, משום הודאה בביצוע העבירה, החוסמת את דרכה של המערערת להגשת בקשה להישפט.

סיומם של דברים -

נוכח האמור נדחה הערעור בעניין דוחות מס' **90520280265** ו-מס' **90519990502**.

הערעור מתקבל ביחס לשני הדוחות האחרים -מס' **90521061631** ו-מס' **90520223729**, וניתנת למערערת אורכה עד יום 7.4.2022 להגשת בקשה להישפט בגין שני דוחות אלה.

העתק פסק הדין יועבר למשטרת ישראל - מפנ"א.

מזכירות בית המשפט תעביר פסק הדין לצדדים

ניתן היום, כ"ב אדר ב' תשפ"ב, 25 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.